

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a dr. Somogyi Péter ügyvéd (1399 Budapest 62., Pf.: 693.) által képviselt I.r. és II.r. felperesnek a dr. Kiss Vilmos ügyvéd (1239 Budapest, Vecsés u. 10.) által képviselt alperes ellen biztosítási összeg megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 3.P.51.340/2005. számon megindított és a Fővárosi Bíróság 41.Pf.638.876/2006/2. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes 26. sorszámú felülvizsgálati kérelme alapján 2008. április 17. napján megtartott nyilvános felülvizsgálati tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg az államnak 26.933 (Huszonhatezerkilencszázharminchárom) forint másodfokú és 21.788 (Huszonegyezerhétyszáznyolcvannyolc) forint felülvizsgálati, a II.r. felperest, hogy fizessen meg 60.049 (Hatvanezernegyvenkilenc) forint másodfokú és 40.189 (Negyvenezer száznyolcvankilenc) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (Húszezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati képviseleti díjat, a II.r. felperest ugyanezen időn belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati képviseleti díjat.

A felperesek a másodfokú és felülvizsgálati perköltségeiket maguk viselik.

I n d o k o l á s :

A II.r. felperes személygépkocsijára az alperessel kötötte meg kötelező felelősségbiztosítási és a Casco vagyonbiztosítási szerződést is.

Az elsőfokú bíróság a felperések keresetét - amelyet arra hivatkozva terjesztettek elő, hogy a II.r. felperes 2004. október 17-én a B., G. tér - P. S. út, illetve a G. tér - S. u. kereszteződésében az elsőbbségadás szabályát megsértve az I.r. felperes gépkocsijának ütközött és abban 447.893 forint kárt okozott, míg a saját gépkocsijában 1.000.822 forint kár keletkezett - elutasította.

Az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy a kártérítési valamint a biztosítási összeg megfizetése iránti követelések érvényesítése során a felperéseket terhelte a baleset mikénti bekövetkezésének bizonyítása. A bíróság számbavette, hogy a részes felek a baleset időpontjában és az azt követő néhány nappal később készült kárbejelentőben egy teljesen eltérő helyszínt, más megközelítési helyzetet és más haladási irányt tartalmazó baleseti leírást adtak elő, mint amit a bírósági tárgyaláson illetőleg a szakértő részére készített helyszínrajzon. Megállapította, hogy az eredeti baleseti leírást erősítette az I.r. felperes által két hónappal később kitöltött vészhelyzeti kérdőív. Az eredeti kárleírással összefüggésben azonban a szakértő egyértelműen foglalt állást akként, hogy a gépjármű sérülései ezen a módon nem következhetek be. Rámutatott; a felperések későbbiekben módosított kárleírása olyan mértékben tért el az eredeti bejelentésben foglaltaktól, mely semmivel sem magyarázható. Az I.r. felperes szavahihetőségét gyengítette, hogy a vészhelyzeti kérdőíven a káresemény helyszínének elhagyása kérdésében eltérően nyilatkozott mint a tárgyaláson. A II.r. felperes kárbejelentésével összefüggésben megállapította, hogy e módosított nyilatkozat valóságtartalmát kétségbe vonja az a körülmény, hogy az a balesetet követő egy évvel később keletkezett. A II.r. felperes szavahihetőségét az ebbe kérdésessé, hogy a perbeli balesetből származó sérülések javítására olyan számlát bocsátott a bíróság rendelkezésére, amely a baleset előtt egy hónappal lett kibocsátva. A számlán szereplő tételek között pedig olyan sérülések is szerepeltek, amelyeket a kárfelvételi jegyzőkönyv nem tartalmaz, illetve hiányoznak olyan javítások, amelyek a baleset miatt szükségesek lettek volna. A bíróság mindezek alapján foglalta el azt az álláspontját, hogy a kár illetve a biztosítási esemény bekövetkezte a felperések által nem nyert bizonyítást.

A felperések fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I.r. felperesnek 363.134 forintot és annak 2004. október 27-től számított késedelmi kamatát, a II.r. felperesnek 669.822 forintot és annak 2004. november 10-től számított késedelmi kamatait.

A másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a felperesek budapesti helyismerettel nem rendelkező vidéki lakosok, ezért nem tartotta életszerűtlennek, hogy a baleset helyszínét, az egymás után következő utcákat összetévesztették. A felperesek javára értékelte, hogy a helyszínt pontosító nyilatkozatukat még a szakértői vélemény elkészítése előtt megtették. Hangsúlyozta; a baleset lefolyása kérdésében a felperesek következetesen nyilatkoztak akként, hogy a II.r. felperes nem biztosított elsőbbséget az I.r. felperesnek. Mindezek után elfogadta a felperesek által a baleseti helyszín utólagos módosítására tett nyilatkozatot. A II.r. felperes szavahihetőségének cáfolatára nem tartotta alkalmasnak azt sem, hogy a csatolt számla a baleset bekövetkezését megelőző időpontra lett kiállítva. Hangsúlyozta, hogy a szakértő az ütközés tényét a pontosított helyszínen már nem zárta ki és tisztázódtak a helyszín I.r. felperes általi elhagyásának körülményei is. Az I.r. felperes a KRESZ 28.§ (2) bekezdésének b) pontjában írtak II.r. felperes általi megszegését bizonyította, a II.r. felperes pedig a JCKF 6 I.1. pontjában írt biztosítási eseményt igazolta. Értékelte azt is, hogy az alperes sem hivatkozott a felperesek szándékos károkozására, nem tette vitássá, hogy a II.r. felperessel kötött Casco Optimál vagyonbiztosítási szerződés a baleset időpontjában érvényes és hatályos volt. A II.r felperes által csatolt javítási számlát elvetve, megállapította, hogy a II.r felperes a gépjármű nettó javítási költségére tarthat igényt.

A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése, a másodfokú ítélet megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása érdekében az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

Előadta, hogy a felperesek a tárgyaláson, személyes meghallgatásuk során arra hivatkoztak, hogy a baleseti bejelentőn és kárbejelentőn feltüntetett haladási irányokat tévesen tüntették fel, ténylegesen az ott szereplő irányokkal ellentétesen haladtak az ütközés előtt. Az I.r. felperes előadása szerint a baleseti bejelentő lapon a valósághoz képest a járműveket fordított rendszámmal jelölték meg. Az I.r. felperes változtatott előadása szerint is balra kívánt haladni a körforgalomból, eszerint pedig az I.r. felperesnek a körforgalom közepe felé kellett volna fordulnia, ami nyilvánvaló lehetetlenség. Tehát a felperesek által előadottak szerint nem következhetett be a baleset. A rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelése esetén a másodfokú bíróságnak helyben kellett volna hagyni az elsőfokú bíróság ítéletét.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Előadták, hogy a felülvizsgálati perérték egyik felperes esetén sem haladja meg az egymillió forintot, ezért a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasításának van helye.

A Legfelsőbb Bíróság ez utóbbi védekezését vizsgálva az alábbiakat állapította meg.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Az alperest a másodfokú bíróság az I.r. felperes javára 363.134 forint és késedelmi kamatai, a II.r. felperes javára 669.882 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte. A per tárgyának értéke, mely jelen esetben a felülvizsgálati perérték, a Pp. 24.§-ának (1) bekezdése értelmében az alperest terhelő fenti két tételből álló marasztalási összeg. Ez a Pp. 25.§ (3) bekezdése szerinti összeadás folytán 1.033.056 forintot tesz ki, ami az egymillió forintot kétséggkívül meghaladja. Emiatt a jogerős ítélet felülvizsgálatának a Pp. 271.§ (2) bekezdésében foglalt kizárás hiányában helye volt.

Mindezek előrebocsátását követően a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati korlátok között vizsgálta és ennek eredményeként megállapította, hogy az alperes rendkívüli perorvoslati kérelme megalapozott.

A II.r. felperes az alperessel a Ptk. 536.§-ának (1) bekezdése és a Ptk. 548.§-a által szabályozott Casco vagyonbiztosítási szerződést kötött. A szerződés alapján az alperest a biztosítási összeg kifizetésének kötelezettsége abban az esetben terhelte, ha a biztosítási esemény azaz a II.r. felperes gépkocsijának törésére bekövetkezett. Ennek a perbeli bizonyítása a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése értelmében a II.r. felperest terhelte.

Az I.r. felperes a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosítására vonatkozó 190/2004. (VI.8.) Korm.r. alapján tartott igényt a II.r. alperes által okozott kár megtérítésére, melynek a bizonyítása a Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján az I.r. felperest terhelte.

Mindkét felperest az a bizonyítási kötelezettség terhelte, hogy megállapítható legyen a pontos baleseti mechanizmus. Tekintve, hogy a gépkocsik összeütközésének tanúja nem volt, a baleset bekövetkezésére nézve a tényállást a felperesek előadására lehetett csupán alapozni. Döntő jelentősége volt ezért a feleknek a baleset helyszínére, időpontjára és a bekövetkezés módjára nézve tett előadása, amely a tényállás megállapítására akkor alkalmas, ha az következetes és ellentmondást nem tartalmaz. A felperesek - az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása értelmében - a fenti lényeges körülményekre nézve eltérő nyilatkozatot tettek és csupán azt követően módosították az előadásukat miután a szakértő leszögezte, hogy a baleset az általuk előadott módon nem következhetett be. A fentiek következtében az elsőfokú bíróság helytálló értékeléssel foglalt akként állást, hogy a kár, illetőleg a biztosítási esemény bekövetkezése a felperesek részéről nem nyert bizonyítást. A per adatainak okszerű értékelésén alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is kötötte. A bizonyítékok indokolatlan

felülmérlegelése a jogerős ítéletnek az érdemi döntésre kiható jogszabálysértését jelentette. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét hagyta helyben. Ennek következtében a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése értelmében kötelezte az I. és II.r. felperest az illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, továbbá az alperes másodfokú és felülvizsgálati perköltségének megtérítésére. [32/2003. (VIII.22.) IM.r., és 6/1986. (VI.26.) IM.r. 13.§]

Budapest, 2008. április 17.

Dr. Horeczky Károly a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

tisztviselő